

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114200928
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114200928.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi G. G., L.. XX. XX. XXXX, J. D. - J. X, XXX XX J. J., št. občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 249,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania **z a m i e t a** a účasť vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pripúšťa.

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ **je p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 71,09 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andrea Cifru, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, E.: XXXXXXX, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) sa návrhom doručeným súdu dňa 17.01.2014 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 249,83 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 11. 04. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe zmluvy o pôžičke č. 11315579 uzatvorenej dňa 08. 12. 2009 s odporcom.

V návrhu uviedol, že dňa 03. 12. 2009 uzatvoril s odporcom zmluvu o pôžičke č. 11315579, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky 925,60 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Odporca mal pôžičku splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 71,20 Eur Eur. Do podania návrhu na súd odporca uhradil sumu 712,- Eur. Vzhľadom k tomu, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ ho listom zo dňa 26. 03. 2011 (predžalobná upomienka) vyzval k okamžitej úhrade dlhu. Odporca dlžné splátky neuhradil, jeho dlh ku dňu podania návrhu na súd predstavoval 249,83 Eur, ktorého zaplatenie je predmetom konania spolu so zákonným úrokom z omeškania.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

V priebehu konania do konania na strane odporcu vstúpil ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov (ďalej „vedľajší účastník“), zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom. Vedľajší účastník požiadal o doručenie návrhu spolu s prílohami, a podal návrh na náhradu trov konania. Po oboznámení sa s návrhom v písomnom vyjadrení zo dňa 23. 10. 2014, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 71,09 Eur. Uviedol, že v zmluve o pôžičke zo dňa 08. 12. 2009 sú viaceré neprijateľné podmienky a súčasne zmluva nie je v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), h), i) j) zákona č. 258/2001 Z.z. v dôsledku čoho sa podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vedľajší účastník má za to, že RPMN je uvedená v zmluve nesprávne, nakoľko jej výška je zhodná s výškou ročnej úrokovej sadzby (49,95%). Odporca čerpal sumu 667,80 Eur, doposiaľ navrhovateľovi uhradil 712,- Eur, preto návrh nie je dôvodný.

Počas konania súd uznesením č.k. 13C/194/2014- 39 zo dňa 02. 10. 2014, pripustil zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa tak, že do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 08. 07. 2014 špecifikoval žalovanú sumu tak, že pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 213,60 Eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 36,23 Eur, evidovaných v platobnej histórii ako „pokuta omeškanie“ a „pokuta sankcia“.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko hodnota sporu nedosiahla 1000,- Eur a teda jedná sa o drobný spor (§ 200ea O.s.p.).

Podaním doručeným na súd dňa 30. 10. 2014, navrhovateľ namietal neprípustnosť vedľajšieho účastníctva v skrátenej konaní. Predmetné podanie súd z hľadiska obsahu posúdil ako námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania.

Podľa § 93 ods.1, 2 a 3 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Ako vedľajší účastník môžu v konaní vystupovať dve skupiny subjektov. Prvou skupinou subjektov sú osoby, ktoré majú právny záujem na výsledku konania z dôvodu, že prípadné procesné či hmotnoprávne víťazstvo účastníka, na ktorého strane vystupujú, môžu ovplyvniť jeho hmotnoprávne postavenie (§ 93 ods.1 O.s.p.). S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci. V tejto skupine subjektov na rozdiel od prvej skupiny sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba (§ 93 ods.2 O.s.p.). Sú to aj prípady sporov o ochranu spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Priamo z dôvodovej správy k novele Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že novela mala za cieľ umožniť vstup vedľajšieho účastníka najmä, teda nie výlučne na strane navrhovateľa. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného znenia ustanovenia § 93 ods.2 OSP.

V danom prípade ide o vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu t. j. zákona č. 250/2007 Z. z. do konania, ktorého predmetom je zaplatenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, t. j. ide o vstup do konania, ktoré dovoľuje priamo zákon.

Súd v danom prípade nepovažoval námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu za dôvodnú. Občianske združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na základe zákonného splnomocnenia za účelom ochrany spotrebiteľa a nie za účelom ochrany svojho

právneho záujmu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd rozhodol tak, že námietku navrhovateľa zamietol a vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu pripustil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených právnym predchodcom navrhovateľa, najmä so zmluvou o pôžičke zo dňa 08. 12. 2009, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 03. 2011 a fotokópiou návratky doručky, prehľadom splátok a úhrad, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 08. 07. 2014 a vedľajšieho účastníka zo dňa 23. 10. 2014 a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluve o pôžičke č. 11315579 zo dňa 08. 12. 2009, právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., poskytol odporcovi finančné prostriedky na nákup tovaru - notebook + Photosmart + taška. V zmluve bola uvedená kúpna cena tovaru vo výške 667,80 Eur, celková suma pôžičky 854,40 Eur, akontácia 71,20 Eur, počet splátok 12, výška splátky 71,20 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 186,60, ročná úroková sadzba 49,95 %, RPMN 49,95 %, priemerná RPMN 48,96 %. Riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy všetkými stranami uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. s odporcom zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Odporca zmluvu podpísal dňa 03. 12. 2009.

Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že odporca uhradil 10 splátok po 71,20 Eur a to 14. 12. 2009, 29. 01. 2010, 30. 04. 2010 dva krát, 26. 05. 2010, 23. 06. 2010, 30. 06. 2010, 26. 08. 2010, 28. 09. 2010, 29. 11. 2010. Celkom teda uhradil 712,- Eur. Odporcovi boli účtované sankcie (zmluvná pokuta) vo výške 37,64 Eur.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 03. 2011, doručenou odporcovi dňa 07. 04. 2011, bol odporca právnym predchodcom navrhovateľa vyzvaný na úhradu dlžnej istiny vo výške 234,96 Eur v lehote 3 dní od doručenia tejto výzvy.

Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere, musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 08. 12. 2009 uzatvorená zmluva o pôžičke v zmysle § 657 OZ, ktorá sa v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Súd po preskúmaní zmluvy o pôžičke konštatuje, že neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), i), j) zákona č. 258/2001 Z.z., preto súd v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, vyžaduje sa dátumová špecifikácia. Taktiež z predloženej zmluvy nie je zrejmé, aká časť mesačnej splátky je určená na úhradu istiny, aká časť na úhradu úroku, prípadne na splátku poplatkov. Pokiaľ ide o RPMN, v zmluve vo výške 45,95 % ročne, podľa názoru súdu je nesprávna (klamlivá), čo má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov za následok ako keby RPMN nebola uvedená (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/143/2012 zo dňa 30. 01. 2013). Súd má za to, že ak RPMN vyjadruje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru, medzi ktoré patrí aj zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, možno logickým výkladom dospieť k záveru, že údaj o RPMN (celkové náklady) nemôže byť v rovnakej výške ako zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, ku ktorému je nutné pripočítať aj ďalšie náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím úveru.

Keďže zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 1 písm. g), i), j) zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. sa považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže odporcovi bolo poskytnuté finančné plnenie vo výške 667,80 Eur, pričom doposiaľ zaplatil právnemu predchodcovi navrhovateľa sumu 712,- Eur, t.j. viac než si požičal, nie je návrh dôvodný, preto ho súd zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 36,23 Eur, podľa čl. 12.2 Všeobecných obchodných podmienok (č.l. 35), spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Z uvedeného vyplýva, že odporcovi mohla byť účtovaná zmluvná pokuta len z jednotlivej splátky, t.j. iba do splatnosti dlhu. Podľa prehľadu splátok a úhrad (č.l. 33), 3. stípec (pokuta) vyplýva, že odporcovi boli účtované rôzne druhy pokút (pokuta omeškanie, pokuta sankcia) aj po zosplatnení pôžičky, teda v rozpore s § 544 OZ a článkom 12.2 VOP. Navrhovateľ teda v časti zmluvnej pokuty neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že zmluvná pokuta bola účtovaná v súlade s čl. 12. 2 VOP, preto bol návrh aj v tejto časti zamietnutý.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenie tohto rozhodnutia.

Súd rozhodoval o trovách konania podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi, ktorý nepodal návrh na náhradu trov konania, ich náhradu vo vzťahu k neúspešnému navrhovateľovi nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 71,09 Eur za 2 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 10. 10. 2014, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 23. 10. 2014) vo výške tarifnej odmeny 21,58 Eur za každý úkon, k tomu režijný paušál 2 x 8,04 Eur za úkony v roku 2014 a 20% DPH (z odmeny a režijných paušálov, t.j. zo sumy 59,24 Eur) vo výške 11,85 Eur. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za

poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Základom pre rozhodnutie súdu bolo vyčíslenie trov právneho zastúpenia obsiahnuté vo vyjadrení vedľajšieho účastníka zo dňa 23. 10. 2014 (č.l. 49 spisu).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.